

[Poulsgaard]

timen, som de siger de kommer frem med, og vi kan blive ved og blive ved og blive ved.

Skal folketinget blive ved at finde sig i, at der er nogle grupper, der bevidst saboterer samfundet, at grupper i nøglepositioner kan lamme samfundet? Skal vi blive ved at finde os i det? Vi er nogle stykker, der ikke mener, vi skal finde os i det. Der er nogle portører, der strejker. Der er nogle læger, der finder, at nu vil de ikke arbejde længere. Eller hvis der skal ansættes sygeplejersker, som ikke passer andre, så vil man ikke. Vi kan simpelt hen ikke byde befolkningen det. Folketinget må derfor mande sig op til at vedtage følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at finansministeren skal meddele de statsansatte, at de kan forventes afskedigelse, såfremt de fremtidig deltager i såkaldte faglige møder i arbejdstiden eller i øvrigt saboterer deres arbejdsforpligtelser.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). For at medlemmerne kan holde rede på det, skal jeg meddele, at det er den femte dagsorden efter mit regnskab. Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Alfred Hansen (DR):

Statsministeren har nu endelig tilkendegivet, at arbejdsmarkedets parter selv må føre overenskomstforhandlingerne til ende til næste forår. Det er kloge ord, det er statsmandsord. Forhåbentlig husker statsministeren også til næste forår dette synspunkt, som han har givet udtryk for her den seneste tid. Ellers skal vi gerne fra retsforbundets side medvirke til, at statsministeren erindrer de ord.

Skiftende regeringer og de partier, der ved de seneste tre overenskomstforhandlinger har dikteret lønudviklingen, har et afgørende ansvar for den stigende uro, som hersker på arbejdsmarkedet, specielt inden for den offentlige sektor. Tvangsindkomspolitikken er naturligvis gift for klimaet på en arbejdsplads. Der er aldrig ført dokumentation for,

at lønniveauet ville have været højere, hvis arbejdsmarkedets parter selv havde ført deres forhandlinger til ende, men det ville på den anden side have givet et godt klima på arbejdspladsen, idet både arbejdstagere og arbejdsgivere dermed ville have følt et medansvar for udviklingen i samfundet. Arbejdsmarkedets parter burde derfor have haft – og bør også fremover have – det fulde ansvar for egne anliggender.

Kun inden for den offentlige sektor – det vil sikkert ingen bestride – kan en tvangsindkomspolitik effektueres 100 pct., og det må nok betragtes som én ud af flere årsager til, at der er en stigende tendens til, at ansatte forlader det offentlige. Herudover er der en beklagelig udvikling i retning af, at visse servicefunktioner inden for det offentlige har besvær med at få en tilstrækkelig kvalificeret rekruttering og fastholde disse nyansættelser. Til belysning af denne udvikling kan man anføre, at f. eks. i DSB er det sådan, at 20 pct. af alle nyansatte forlader DSB, inden der er gået et år.

Der er grund til ved denne lejlighed at gøre opmærksom på, at det offentlige lige så vel som det private erhvervsliv har behov for kvalificerede medarbejdere. Det er derfor uklogt, hvis man via en dårlig personalepolitik indirekte opfordrer offentligt ansatte til at søge andet erhverv. Det er vel også sådan, at jo mindre kvalifikationer de offentligt ansatte har, desto flere må der ansættes. Det bliver dyrere, og servicen over for borgerne bliver ringere.

Retsforbundet anmeldte den 22. maj her i tinget en forespørgsel til finansministeren vedrørende disse forhold. Vi mente i gruppen, at det var tids nok til, at vi kunne få denne meget aktuelle debat, inden folketinget tog på sommerferie. På grund af forskellige omstændigheder – det kan jeg meget beklage – har man altså ikke kunnet nå at få sagen gennem maskineriet, så vi kunne få denne debat, inden vi tog på sommerferie.

Ansatte inden for den offentlige sektor forlader i stigende grad det offentlige. Hvad vil regeringen foretage sig i denne forbindelse? Gymnasielærerne vægrer sig ved at medvirke ved eksamen, P&T fungerer ikke tilfredsstillende, politiet og flyvelederne søger andet arbejde, og DSB har vanskeligheder ved at fastholde de nyansatte og sikre den fornødne rekruttering. Skattevæsenerne bli-